

Med røtter og slekt frå Suldal har lokalfotball-ekspert og -entusiast Lars Tindeland Fisketjøn, Stavanger, skrive om fotballen på Osen i 1920 og 30 åra. Under er eit utdrag henta frå bloggen til Lars Tindeland Fisketjøn, der ein og finn resten av historien.

Stykket er skrive i samband med fotballkampen mellom Suldal og Viking 16. juni 2015, som Viking forøvrig vann 11-7.

Fotball-laget ODIN frå Osen, 1934

Fra venstre: Nils J. Fisketjøn, Ragnvald Vårvik, Odd Vårvik, Torkel Fisketjøn, Bernt Fisketjøn, Albert T. Aarhus, Leiv L.Fisketjøn, Harald Hoftun og Lars Våge Fisketjøn (foto: ukjent).

Bildet over er, ifølge Ryfylkemuseets digitale arkiv, tatt i 1934. Ifølge mine beregninger, og fortellinger fra gamle dager, ble det spilt fotball i Suldal i flere år før den tid. Fotballen kom nemlig til Stavanger før år 1900, og så langt var det ikke til Suldal at den skulle bruke over 30 år inn i bygda. I tillegg var de eldste guttene 16 år da dette bildet ble tatt, og de fortalte selv at de spilte fotball fra de var yngre enn som så. Jeg har ett bilde til, med litt flere gutter på, og det ser ut som det er tatt noen år tidligere utfra størrelsen på spillerne.

Denne gjengen utgjør likefullt fotballaget Odin, den første forløperen til det som i dag er Suldal ILs fotballavdeling. Med bildet følger også historien om den aller første gangen det ble spilt fotballkamp i Suldal. Historien gikk i utgangspunktet på at det var gutter fra Stavanger som hadde med seg den første fotballen til Suldalsosen. Derom hersker det litt usikkerhet, men det var hvert fall disse Stavanger-guttene som møtte Odin til den første fotballkampen på Suldalsosen. Trolig på slutten av 1920-tallet. Guttene bodde på Lindum, det som i dag er Lakselottet Lindum. I mellomkrigstiden fungerte Lindum som hjem for tuberkulosetruede gutter, og mange av guttene på hjemmet kom fra Stavanger.

Den første kampen

Denne aller første fotballkampen skilte seg fra den øvrige fotballaktiviteten på Suldalsosen ved at det for en gangs skyld ikke bare var guttene i bygda som møttes til datidens løkkefotball, men at rammefaktorene var endret mer i retning av en fotballkamp slik de ble arrangert ellers i Norge på 20-tallet. Fremdeles var det bare på et jorde, med provisorisk oppmerking, men likefullt med fotballglede, entusiasme og alle de følelser som hører spillet til. Den lokale sydamen hadde brodert klubbfanen. Det var på ekte nå. «Vi var et berømt og beryktet fotballag,» har en av spillerne smått ironisk uttalt i ettertid. Motstanderne fra Stavanger var kanskje ikke verken berømte eller beryktet de heller, men sparke fotball kunne de. Hvert fall langt utover det guttene i bygda var vant med. «Vi var et fotballag med respekt og med harde taklinger,» sa Odin-spillerne. Det var helt sikkert riktig, men om laget hadde så mye annet å by på er heller tvilsomt. Odin fikk nemlig stryk med mange mål. Det ble spilt returkamper også, men resultatet var omtrent det samme. Det endte med tap for bygdeguttene.

I lange tider var det løkkefotball som gjaldt. Akkurat som så mange andre steder handlet det om å finne en grasfleck, sette opp noen mål og spille hver ledige stund, og helt til solen gikk ned, hele sommerhalvåret. En stund kalte fotballguttene laget sitt for Fjell. Bare til intern bruk selvsagt, men det ble spilt noen uorganiserte kamper ved sporadiske mellomrom; blant annet mot gutter fra Sand.

Utdraget er henta frå <http://blogg.nordsjomedie.no/lokalfotball/da-fotballen-kom-til-suldal/>

Takk til Lars T Fisketjøn!